

Het still face experiment

De Belgische kinderpsychiater Binu Singh heeft het bekende still face experiment herhaald. Nu niet alleen met de ouder die uit contact gaat door geen oogcontact en geen mimiek meer te vertonen maar nu ook met de ouder die uit contact gaat door alle aandacht op zijn of haar telefoon te richten. De kinderen laten direct stressgedrag zien. Ze huilen, gaan wapperen met hun handen of ze vallen geheel stil. Gebeurt dit dagelijks dan is er al sprake van het opdoen van micro trauma. Micro trauma op micro trauma genereert overlevingsgedrag. Gedrag dat in uiting hetzelfde is als het gedrag bij autisme.

Het onderstaande experiment is gedaan met jonge kinderen. Dus kinderen met een jonge gehechtheidsontwikkeling. Veel oudere kinderen en ook volwassenen met autisme hebben vaak ook nog niet alle gehechtheidsfasen doorlopen (Loekemeijer, 2020). Uit onderzoek blijkt dat zelfs volwassenen met autisme vaak pas 2 of 3 fasen van de gehechtheidsontwikkeling goed hebben doorlopen. Om gevoel niet alleen vanuit cognitie te beredeneren, zoals bij autisme vaak gebeurt, maar dus echt van binnenuit is actieve nabijheid van een gehechtheidsfiguur nodig. Loekemeijer gaat uit van 8 fasen van gehechtheid en pas vanaf fase 6 is er minder nabijheid nodig.

Dus actief contact is naast dat het een basisbehoefte is, ook een voorwaarde voor een gezonde ontwikkeling. Dus niet alleen bij de hele jonge kinderen maar zeer zeker ook nog bij kinderen en volwassenen met autisme.

Een ander zorgelijk aspect is het dragen van mondkapjes. Hoeveel actief contact gaat hiermee verloren? Wat zal de invloed zijn op de gevoelsontwikkeling van de jonge generatie die nu opgroeit? Zo maar wat vragen waar we met elkaar, zeker in de huidige tijd, aandacht voor moeten hebben.